

Beklædningsmagasinet, indtil vi fik Disposition over det nuværende Jernmagasin; men denne Udvidelse vil meget snart være utilstrækkelig, og saa have vi ingen Plads til flere Beklædningsgjenstande, forinden det nuværende Jernmagasin er rømmet. Maaſke kan dette dog endnu vente et Aar. — Derimod maa jeg holde stærkt paa Post 37. d, hvortil Udvalgets Flertal har stillet Ændringsforlaget under Nr. 176. Udvalgets Flertal foreslaar her at negte Bøbet, som er forlangt til de forberedende Undersøgelser angaaende Bygningen af en ny Dok. Det maa erindres, at Jernskibene skulle i det Mindste have eet aarligt Æstersyn i Dokken, og da nu næsten alle vore Skibe ere Jernskibe, er det næsten ikke muligt at tilfredsstille den ganske sædvanlige Trang, som der er til Dokning. Det vil erindres, hvilke Ulemper det voldte, da Fæder Skram for nogle Aar siden skulde have en Hovedreparation og i længere Tid stod i Dokken; men i Krigstid er Stillingen endog overordentlig mislig. Da er det tænkeligt, at en Reparation, som kunde foretages i nogle Timer, naar man havde tilstrækkelig Dokplads, overhovedet slet ikke kan udføres, naar man kun har denne ene Dok. Nu maa det tilmed erindres, at ved at gaa ind paa denne lille Post til Forberedelse af Bygningen af en Dok, binder Thinget sig aldeles ikke til at bevilge selve Dokken, hvis den Plan, der bliver udarbejdet, ikke skulde vinde Thingets Bifald. Som sagt, jeg maa holde meget paa, at man bliver sat i stand til at tilveiebringe en saadan Plan, for at se, hvorledes dette Arbejde bedst kan udføres, og hvad det vil koste. — Bevillingen til en Bygning til Opbevaring af svært Skyts, som er foreslaaet under Post 37. f., og som foreslaas negtet af Udvalgets Flertal, vil ogsaa være af Bigtighed, idet, som jeg bemærkede igaar, endel af Artilleriets Materiel maa stilles under interimistisk opført Skure paa aaben Mark, hvor det er meget udsat for Fugtighed. Har det imidlertid været saa længe med Udførselen af denne Bygning, kan det maaſke være et Aar til. Med Hensyn til Ombygningen af Kongebroen maa jeg derimod lægge megen Vægt paa, at den foretages iaar. Summen er jo meget ubetydelig, og der trenges meget til en saadan Rørevei i Nærheden af Krudttaarnene, og jeg vil desuden bemærke, at der er det Mislige nu, at der kun er en eneste Bro, hvorefter Bogne kunne fjøre, og som forbinder Orlogsværftet med Byen. — Jeg kommer nu til den sidste Post, som jeg har at omtale, nemlig Bygningerne ved Søminevæsenet. Hvad denne Post angaar, har det ene af de to Mindretal, som jeg nævnde før, foreslaaet at negte den helt; det andet Mindretal har derimod optaget den Del af Forslaget, som angaar Flaadens Sømineafdeling, men vil negte de 22,000 Kr., som 1ste Ingenieurbataillons Sømineafdeling skulde have. Det forekommer mig i det Hele, at dette ærede Mindretal er meget tilbøielig til at gaa denne Sømineafdeling temmelig nær. Ved selve

Posten om Søminers Anskaffelse er det gaaet ud over de passive Miner, og her, hvor det angaar Bygningerne ved Søminevæsenet, er det ligeledes Bevillingen til 1ste Ingenieurbataillons Sømineafdeling, som foreslaas negtet. Af de 22,000 Kr., som foreslaas negtede, ere de 15,000 bestemte til et nyt Magasin til Bomuldskrudt. Det nuværende Magasin ligger ved Foden af, men udenfor Volben ved Charlotte Amalies Bastion; det er i en ubehagelig Nærhed af Orlogsværftet; men da det ligger udenfor Volben, vil den Skade, der kunde ske, hvis det sprang i Luften, dog neppe blive af meget stor Betydning, og da der naturligvis tagttages al tilbørlig Forsigtighed, saa vilde, naar dog Noget skal negtes af den forlangte Sum, den til et nyt Magasin for Bomuldskrudt bestemte Del deraf være det, der bedst kunde undværes for iaar. De øvrige 7,000 Kr. ere bestemte til et Pressehus og et Tørrehus til Bomuldskrudt, og det vil ikke godt være muligt at udsætte disse Arbejder. Jeg forbeholder mig derfor at henvende mig i denne Anledning til Udvalget mellem 2den og 3die Behandling. Til dette kunne mine Udtalelser, idetmindste foreløbig, indskrænke sig.

Dinesen: Jeg havde kun begjæret Ordet for at udtale mig om en enkelt Post, nemlig om Oprensningen af Kastellet's Grave; men den høitærede Krigsminister gjorde en Bemærkning, der foranledigede mig til ogsaa at sige et Par Ord i en anden Retning. Den høitærede Krigsminister sagde nemlig, at den eneste Part af Udvalget, som efter hans Formening havde fulgt den rigtige Vej, var det Mindretal, hvortil jeg f. Ex. hører, og den rigtige Vej var den, at vi i Et og Alt havde fulgt den høitærede Krigsminister. Som den ærede Ordfører for dette Mindretal (Scavenius) udtalte, kunde vi ikke gaa ind paa de store Nedsættelser, de to andre ærede Mindretal havde bragt i Forslag, og da Forslagene fra disse to ærede Mindretal for os vare saa utilfredsstillende, kunde der ikke paa dette Sagens Standpunkt for os være Tale om at lade staa til, om jeg saa maa sige, for med disse to ærede Mindretal at komme til en Overenskomst. Nu er jeg imidlertid for mit Vedkommende bleven noget overrasket ved det saage Forsvar, som den høitærede Krigsminister har ført for en Bevilling, som jeg baade iaar og forrige Aar antog for at være et af de for Krigsministeriet vigtigste Spørgsmaal, nemlig Bevillingen til de 15 Centimeters Fæstningskanoner. Vi have troet, at det var af saa stor Bigtighed, at disse Kanoner bleve bevilgede, baade for at vi kunde blive forsynet med Fæstningsartilleri til Landets Forsvar paa de Steder, hvor det kræves, og særlig ogsaa af Hensyn til, at Mandstabets og Befalingsmændenes Indvøvelse i Brugen af dette Vaaben kunde blive begyndt saa snart som mulig, og vi have, tror jeg nok, med megen Svær